

Heerko Tieleman

Alle plekken waar ik ben geweest gaan door en stapelen op.

*Ik zie mijzelf zitten. Maar dan gewoon hier.
Niet dat hier gewoon voor me is trouwens.
Er is verder weinig om naar te kijken.*

*Het hoge piepgeluid dat je hoort als het heel stil is? Dat is het stromen
van je bloed. Echte stilte moet je zonder kunnen. Maar dat terzijde.*

*Ik herinner me dat ik in een groot zeeaquarium was met twee vrienden:
de een vroeg zich af hoe zeehond zou smaken terwijl de ander wilde weten
hoeveel mens een haai op zou kunnen. Ik zelf keek vooral rond
of er nog wat te neuken viel.*

Daar kan een aquarium toch niet voor bedoeld zijn?

*Ondertussen, waar ik nu ben, kijk ik wat voor me uit.
In dit gedicht blijf ik hier nog even zitten.*

Albert Westerhoff

Mowaffk Al-Sawad

Toen God Nederland schiep

Vakkenvullers in de weer met gras.
Lijntjes trekken van plas tot plas.
Her en der dorpen
als kauwgom aan de aardkorst blijven kleven.
Duizend schapen grazen gras of geld.
Lammetjes op leeftijd.
Water stroomt bekneld.
Spijkerbroekzielen.
Polderpassie.
Fabriekspijpen zijn monumentale herkenningspunten.
Dat zegt genoeg.
Toen God Nederland schiep was het vast nog vroeg.

Maar toch.
Ik nestel mij in platgeslagen weilanden,
als in een laken.
Ik leg wolken tegen mijn wangen.
Kussenslopen grijs.
De horizon is mijn kroeg.
Ik veeg bloed uit mijn ziel
en net als het water,
glimlach ik bekneld.

Misschien heeft God dit land voor mensen als ik besteld.

Een land voor een volk dat nooit durft,
dat wil weten waarheen.
Dat zoekt naar supermarktgeluk
en tl-licht leven.

Toen God Nederland schiep
gaf hij mij een plek.

Renée Luth

Waterwegen

Tineke Fisher

Nerthus Schuit

Wolken waaien over elkaar
buitelende buiken vol vocht
beloften van nog meer regen
vaarten kwel en hemelwater

Moeder Aarde oude dame
je blauwe mantel wappert op
rijzende zon en maan, vaar ons
verder op de koers van leven

Laat ons maar kanalen graven
schepen bouwen en heel even
jouw heilige plek ervaren

een idylle langs de wegkant

Diana Ozon